

นวัตกรรม ภาษาไทย

เรื่อง

แบบฝึกคัดลายมือภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จัดทำโดย

นางสาวนารีรัตน์ ตายะ

ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย

โรงเรียนบ้านคลองครก ตำบลพวา อำเภอลำปาง จังหวัด
จันทบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1

ชื่อผลงาน แบบฝึกคัดลายมือภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ชื่อเจ้าของผลงาน นางสาวนารีรัตน์ ตายะ

หน่วยงาน โรงเรียนบ้านคลองครก

ปีการศึกษา ๒๕๖๗

๑.ความสำคัญของผลงาน หรือนวัตกรรมที่นำเสนอ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน คนไทยจะต้องทำความเข้าใจและศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษา หมั่นฝึกฝนให้มีทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้สื่อสารเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ดังนั้นภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กรมวิชาการ, ๒๕๕๒ : ๑) จะเห็นได้ว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทย เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันให้เข้าใจกันในสังคม อีกทั้งยังแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยนั้นมีภาษาของตนเองมาตั้งแต่โบราณแล้ว ดังนั้นคนไทยทุกคนควรรักษาและหวงแหนภาษาไทยให้คงอยู่คู่ประเทศไทยสืบต่อไป

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยนั้น จะต้องมีทักษะทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งในด้านทักษะการเขียนก็มีความสำคัญอย่างมาก ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ ๒ การเขียน มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดตัวชี้วัดว่า ผู้เรียนจะต้องมีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ กรอกแบบรายงานต่าง ๆ และมีมารยาทในการเขียน ซึ่งปัจจุบันเห็นได้ว่านักเรียนขาดทักษะในการคัดลายมือที่ถูกต้อง เขียนหนังสือไม่สวย เขียนไม่มีหัว เขียนตัวเอียง มีรอยลบ รอยขีดฆ่า และนักเรียนบางคนเขียนพยัญชนะและสระไม่ถูกต้อง ทำให้ดูไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยและสกปรก หากปล่อยปละละเลย อาจทำให้ผู้เรียนนำไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้ไม่ถูกต้อง

ดังนั้นผู้ทำคิดแก้ปัญหาโดยใช้แบบฝึกคัดลายมือ โดยจะเริ่มจากการฝึกคัดลายมือ ก - ฮ คัดลายมือแบบคำ คัดลายมือแบบประโยค และคัดลายมือแบบบทร้อยกรอง อีกทั้งยังใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนด้วย เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อพัฒนาแบบฝึกคัดลายมือ ให้มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ ๘๐/๘๐
๒. เพื่อพัฒนาการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
๓. เพื่อวัดความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

๑.๑ ความสำคัญของรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาชาติได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้า ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคง ทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดี และวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๑ : ๑)

๑.๒ เนื้อหาสาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ ในชีวิตจริง โดยกำหนดสาระต่าง ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๑ : ๒) ดังนี้

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความรู้ จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก ๒ เพลง พื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

๑.๓ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑(กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๑ : ๓)

สาระที่ ๑ : การอ่าน

มาตรฐานที่ ๑.๑ : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ : การเขียน

มาตรฐานที่ ๒.๑ : ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ : การฟัง การดูและการพูด

มาตรฐานที่ ๓.๑ : สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ : หลักการใช้ภาษา

มาตรฐานที่ ๔.๑ : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ ๕ : วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานที่ ๕.๑ : เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

๑.๔ คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

๑.๔.๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้องเข้าใจ

ความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยจับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่านแสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและเขียนกรอบแนวคิดผังความคิดย่อความเขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้วิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่านรวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

๑.๔.๒ เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจนใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาเขียนคำขวัญคำคมคำอวยพรในโอกาสต่างๆโฆษณาตีพิมพ์สุนทรพจน์ชีวประวัติอัตชีวประวัติและประสบการณ์ต่างๆเขียนย่อความจดหมายกิจธุระแบบกรอกสมัครงานเขียนวิเคราะห์วิจารณ์และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผลตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ

๑.๔.๓ พุดแสดงความคิดเห็นวิเคราะห์วิจารณ์ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดูนำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันพูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบมีศิลปะในการพูดพูดในโอกาสต่างๆได้ตรงตามวัตถุประสงค์และพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือรวมทั้งมีมารยาทในการฟังดูและพูด

๑.๔.๔ เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์คำบาลีสันสกฤตคำภาษาต่างประเทศอื่นๆคำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติในภาษาไทยวิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูดภาษาเขียนโครงสร้างของประโยครวมประโยคซ้อนลักษณะภาษาที่เป็นทางการกึ่งทางการและไม่เป็นทางการและแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพกาพย์และโคลงสี่สุภาพ

๑.๔.๕ สรุปรเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านวิเคราะห์ตัวละครสำคัญวิถีชีวิตไทยและคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยานพร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๑ : ๓๙-๔๐)

๑.๕ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ของภาษาไทยในสาระที่ ๒ การเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๑ : ๗) ดังนี้

สาระที่ ๒ : การเขียน

มาตรฐานที่ ๒.๑ : ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. ๑	๑. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	<ul style="list-style-type: none">การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย

	<p>๒. เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การเขียนสื่อสาร เช่น <ul style="list-style-type: none"> - การเขียนแนะนำตนเอง - การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญๆ - การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์
	<p>๓. เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุ สาระสำคัญและรายละเอียดสนับสนุน</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การบรรยายประสบการณ์
	<p>๔. เขียนเรียงความ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา
	<p>๕. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น เรื่องสั้น คำสอน โอวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง บทสนทนาเรื่องเล่าประสบการณ์
	<p>๖. เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระ จากสื่อที่ได้รับ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ สาระจากสื่อต่างๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - บทความ - หนังสืออ่านนอกเวลา - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เหตุการณ์สำคัญต่างๆ
	<p>๗. เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจ ธุระ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การเขียนจดหมายส่วนตัว <ul style="list-style-type: none"> - จดหมายขอความช่วยเหลือ - จดหมายแนะนำ ● การเขียนจดหมายกิจธุระ <ul style="list-style-type: none"> - จดหมายสอบถามข้อมูล
	<p>๘. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและ โครงการ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การเขียนรายงาน ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - การเขียนรายงานจากการศึกษา ค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ
	<p>๙. มีมารยาทในการเขียน</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● มารยาทในการเขียน

สรุป หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม ซึ่งทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ สารการเรียนรู้ ภาษาไทย จึงเป็นสาระหนึ่งให้ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาด้านความรู้เช่นกัน โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ในคุณภาพผู้เรียนจะต้องมีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่ง บรรทัด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ กรอกแบบรายงานต่าง ๆ และมีมารยาทในการเขียน

การเขียน

๒.๑ หลักเบื้องต้นในการเขียนภาษาไทย

วรรณิ โสมประยูร (๒๕๕๓ : ๑๕๖ - ๑๕๗) กล่าวว่า

๒.๑.๑ วิธีเขียนอักษรไทย

วิธีเขียนอักษรไทยหรือวิธีเขียนพยัญชนะและสระไทยนั้น ควรเขียนเส้นใหญ่ต่อกันโดยไม่ต้องยกปากกาหรือดินสอ การลากเส้นตัวอักษรแต่ละตัวจะต้องให้ตัวอักษรมีขนาดเล็กใหญ่ และมีหางสั้นยาว ถูกต้องตามลักษณะตัวอักษร เช่น ณ มีขนาดตัวเป็นเท่าครึ่งของตัว ถ หรือหางตัว ฟ ยาวประมาณ ครึ่งของตัว พยัญชนะ ดังนั้น วิธีเขียนตัวอักษรจึงต้องลากเส้นด้วยความประณีตและถูกต้องตามลักษณะของตัวอักษรไทย

๒.๑.๒ การคัดลายมือ

การคัดลายมือ หมายถึง สีลาการเขียนตัวอักษรที่ประกอบเป็นคำ ประโยค และข้อความ การเขียนของแต่ละบุคคลนั้นมีความแตกต่างกันตามความสามารถของผู้เรียน การฝึกเขียนคัดลายมืออาจแบ่งตาม ความมุ่งหมายได้ ๒ แบบ ดังนี้

๑. คัดตัวบรรจงเต็มบรรทัด เพื่อประดิษฐ์ตัวอักษรใช้ในกรณีพิเศษ เช่น เขียนบัตรต่าง ๆ ได้แก่ บัตรเชิญวันสำคัญ เขียนอนุฉัตร์ เขียนปริญญาบัตร และอื่น ๆ

๒. คัดตัวบรรจงครึ่งบรรทัด คือ การคัดให้ตัวอักษรถูกต้องชัดเจน และสะอาดสวยงาม เพื่อใช้ ชีวิตประจำวันทั่ว ๆ ไป เช่น เขียนจดหมาย เขียนรายงาน

๒.๒ ข้อบกพร่องในการเขียน

วรรณิ โสมประยูร (๒๕๕๓ : ๑๕๘) กล่าวว่า

๒.๒.๑ การเขียนตัวอักษรไม่ชัดเจนเนื่องจากไม่เขียนหัวหรือเขียนหนังสือหัวบอด สัดส่วนของ ตัวอักษรผิดไปจากที่เป็นจริง เขียนอักษรผิดพลาดผิดขนาด เขียนอักษรที่คล้ายกันให้เหมือนกัน หรือเขียนผิด ลักษณะตัวอักษร

๒.๒.๒ การวางเครื่องหมาย และสระผิดที่ เครื่องหมายและสระที่อยู่ข้างบน หรือข้างล่างตัวพยัญชนะ ต้องเขียนให้อยู่ในแนวเดียวกัน กลับเส้นหลังพยัญชนะเสมอ เพราะถ้าเขียนผิด ที่จะทำให้ความหมายเปลี่ยนไปได้

๒.๒.๓ เขียนตัวหนังสือเล่นทาง ทำให้เข้าใจเรื่องไขว้เขวไปจากเดิม

๒.๒.๔ เขียนผิดลักษณะตัวอักษร คือ เขียนรูปตัวอักษรไทยผิดไป

๒.๒.๕ เขียนผิดลักษณะการเขียนภาษาไทย ลักษณะของการเขียน ภาษาไทยเป็นการเขียนเป็นตัว ๆ หรือ คำ ๆ และมีวรรคตอนไม่ติดกันเป็นพืดแบบภาษาอังกฤษ เมื่อเขียนติดกันเป็นพืดจึงทำให้ผู้อ่านเดาไม่ออกว่าข้อความจะเป็นอย่างไร

๒.๒.๖ เขียนลายมือไม่สม่ำเสมอหรือเขียนไม่เป็นระเบียบ

๒.๒.๗ เขียนลายมือตัวเล็กเกินไป ทำให้ลักษณะตัวอักษรที่มีหยักหายไป ผู้อ่านจึงต้องเพ่งสายตามากอ่านแล้วรู้สึกปวดตา บางครั้งต้องเดา จึงอาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจงานเขียนผิดได้

๒.๒.๘ เขียนไม่สะอาดและไม่สวยงาม เพราะมีรอยลบขูดขีดฆ่าสกปรก บางครั้งลบไม่หมดทำให้ตัวอักษรผิดไป นอกจากอ่านผิดและดูไม่งามตาแล้ว ยังแสดงให้เห็นถึงนิสัยการทำงานที่ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของผู้เขียนอีกด้วย

๒.๒.๙ เขียนโดยใช้เครื่องเขียนสีจาง เช่น ดินสอหรือปากกาที่มีสีซีดจางจนทำให้บางส่วนของตัวอักษรมองเห็นไม่ชัด ทำให้อ่านยากและบางครั้งอ่านผิด

๒.๒.๑๐ การเว้นระยะและการใช้เครื่องหมาย

๑.) การเว้นช่องไฟ คือ การเว้นระยะระหว่างตัวอักษรกับตัวอักษร โดยให้ช่องว่างระหว่างตัวอักษรห่างเป็นระยะเท่ากัน แบ่งระยะในบรรทัดให้เท่ากัน และเว้นระยะระหว่างบรรทัดให้เท่า ๆ กัน รวมทั้งความกว้างของตัวอักษรที่มีขนาดเท่ากัน ในลักษณะตัวอักษรที่คล้ายกันด้วย ส่วนตัวพยัญชนะที่กว้างกว่าปกติ เช่น ญ ฒ ณ ให้ใช้ความกว้างเป็นส่วนครึ่ง สำหรับพยัญชนะที่แคบ เช่น ข ฃ ให้ใช้ระยะหัวเพียงครึ่งส่วน และตัวครึ่งส่วนของระยะตัวอักษรทั่วไป

๒.) การเว้นวรรค คือ การเว้นระยะระหว่างประโยคให้เว้น ๓ ช่วงตัวอักษรส่วนอนุประโยค หรือวลีควรเว้นวรรคประมาณครึ่งช่วงตัวอักษร คำนามหลาย ๆ คำที่ตามหลังคำว่า “เช่น” ควรเว้น ๑ ช่วงตัวอักษรทุก ๆ คำ

๓.) การเว้นวรรคตอน ในภาษาไทยไม่ใช่เครื่องหมายแบ่งประโยคหรือวรรคตอนแบบภาษาอังกฤษ ดังนั้น การแบ่งวรรคตอนเพื่อการแยกเนื้อหาหรือความเรียงออกเป็นส่วนย่อย ๆ เป็นท่อนหรือตอน

จึงต้องใช้วิธีเว้นวรรค โดยกำหนดลักษณะของการเว้นวรรคตอนให้มีขนาดต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านสังเกตเห็นได้ง่าย และป้องกันความสับสนของผู้อ่าน

ความหมายของแบบฝึก

ปราณี จินณฤทธิ (๒๕๕๒ : ๓๒) กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง งานที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำด้วยตัวเอง ภายหลังจากได้เรียนบทเรียน เพื่อเป็นการทบทวนและฝึกทักษะในเรื่องที่เรียนมาแล้ว

ประภาพร ถิ่นอ่อน (๒๕๕๓ : ๒๙) กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น เพื่อให้ นักเรียนฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความรู้ ความเข้าใจเพิ่มขึ้น โดยที่กิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในแบบฝึกนั้นจะ ครอบคลุมเนื้อหาที่เรียนไปแล้วทำให้นักเรียนมีความรู้ และทักษะมากขึ้นเพราะมีรูปแบบหรือลักษณะที่หลากหลาย

สมพร ตอยยีปี (๒๕๕๔ : ๓๒) กล่าวว่า แบบฝึก เป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อพัฒนา ทักษะและความรู้ต่าง ๆ จนเกิดความชำนาญและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

สรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอน ที่สร้างขึ้นเพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง จนเกิด ความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น โดยที่กิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในแบบฝึกนั้น จะทำให้นักเรียนมีความรู้ มีทักษะมากขึ้น และ ทำให้ผู้เรียนมองเห็นผลการเรียนรู้ของตนเองได้

ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ลักษณะของแบบฝึกที่ดี ในการสร้างแบบฝึกสำหรับเด็กมีองค์ประกอบหลายประการ ซึ่งนักการศึกษา หลายท่าน และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ ดังนี้

ถวัลย์มาศจรัส และคณะ (๒๕๕๐ : ๒๑) กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีจะต้องมีลักษณะดังนี้

๔.๑ จุดประสงค์

๔.๑.๑ จุดประสงค์ชัดเจน

๔.๑.๒ สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะ ตามสาระการเรียนรู้และกระบวนการการเรียนรู้ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้

๔.๒ เนื้อหา

๔.๒.๑ ถูกต้องตามหลักวิชาการ

๔.๒.๒ ใช้ภาษาเหมาะสม

๔.๒.๓ มีคำอธิบายและคำสั่งที่ชัดเจนง่ายแก่การปฏิบัติ

๔.๒.๔ สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้

๔.๒.๕ เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้สอดคล้องกับวิธีการการเรียนรู้และความแตกต่างระหว่างบุคคล

๔.๒.๖ มีคำถามและกิจกรรมที่ทำทาส่งเสริมทักษะการเรียนรู้

๔.๒.๗ มีกลยุทธ์การนำเสนอและการตั้งคำถามที่ชัดเจนน่าสนใจปฏิบัติได้สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

สุคนธ์ สินธพานนท์ (๒๕๕๑ : ๕๐) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

๔.๑ ควรมีแบบฝึกหลาย ๆ แบบเพื่อไม่ให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย มีรูปแบบที่เร้าความสนใจให้ผู้เรียนได้ลองความสามารถของตน

๔.๒ ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนมาตอบในแบบฝึกได้

๔.๓ สำนวนภาษาง่ายๆเหมาะกับวัยของผู้เรียน

๔.๔ แบบฝึกแต่ละชุด ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

๔.๕ แบบฝึกควรฝึกความสามารถของผู้เรียนหลายๆด้าน

๔.๖ แบบฝึกควรฝึกการคิดหลายๆแบบเช่นคิดวิเคราะห์สังเคราะห์คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดอย่างสร้างสรรค์

หยาดนภา ยัพรราชฎร์ (๒๕๕๒ : ๓๓) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรมีความหลากหลายรูปแบบ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายและต้องมีลักษณะที่เร้า จูงใจ ได้คิดพิจารณาศึกษาค้นคว้าจนเกิดความรู้ความเข้าใจ แบบฝึกควรมีภาพดึงดูดความสนใจเหมาะกับวัยของผู้เรียนตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีคำสั่งและคำชี้แจงชัดเจน เข้าใจง่าย มีตัวอย่างประกอบเนื้อหาพอเหมาะไม่มากหรือน้อยเกินไป

สรุปได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรสร้างเพื่อฝึกทักษะ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับวัย ความสามารถ และพัฒนาการของผู้เรียน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ชัดเจน มีกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อเร้าความสนใจผู้เรียน มีภาพประกอบ ฝึกตั้งแต่ลำดับขั้นง่ายไปยาก ใช้เวลาฝึกไม่นาน และมีการประเมินการใช้แบบฝึก เพื่อให้ผู้เรียนประเมินความสามารถของตน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

๑.๑ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนมัธยมท่าคลอง จำนวน ๑ ห้อง ได้แก่ ชั้น ม.๑/๑ จำนวนนักเรียนทั้งหมด ๒๕ คน

๑.๒ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑/๑ โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จำนวน ๒๕ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๒.๑ แบบฝึกคัดลายมือ ๔ ชุด

๒.๒ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน

๒.๓ แบบบันทึกผลแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑/๑

๒.๔ แบบบันทึกก่อนและหลังการคัดลายมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑/๑

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๑ คัดเลือกให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑/๑ จำนวนนักเรียนทั้งหมด ๒๕ คน คัดลายมือโดยที่ยังไม่ใช้แบบฝึกคัดลายมือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑/๑ ลายมือควรปรับปรุงมากจึงนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง และบันทึกผลการพัฒนาการคัดลายมือก่อนใช้แบบฝึกคัดลายมือ

๓.๒ ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑/๑ เป็นกลุ่มตัวอย่าง

๓.๓ ให้นักเรียนทำแบบฝึกคัดลายมือ โดยเขียนตามตัวอย่างที่มีให้ในแบบฝึกคัดลายมือ แบบฝึกคัดลายมือจะมี ๔ ชุด ให้ทำสัปดาห์ละ ๒ วัน วันละ ๑ ชุด ใช้เวลา ๓๐ นาที จำนวน ๔ สัปดาห์ และบันทึกผลการพัฒนาการคัดลายมือหลังใช้แบบฝึกคัด

๓.๔ หลังจากทำแบบฝึกคัดลายมือ จะให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน แบบปรนัยจำนวน ๒๐ ข้อ เพื่อวัดความสามารถในการเขียนของนักเรียนว่านักเรียนสามารถเขียนได้ถูกต้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๑ ตรวจสอบให้คะแนนแบบฝึกคัดลายมือ ชุดละ ๑๐ คะแนน รวมเป็น ๔๐ คะแนน

๔.๒ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และค่า t - test (Dependent Samples) จากคะแนนทำแบบฝึกคัดลายมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑/๑

๔.๓ ตรวจสอบให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน แบบปรนัยเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก จำนวน ๒๐ ข้อ คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน

๔.๔ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และค่า t - test (Dependent Samples) จากคะแนนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑/๑

๔.๕ วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกคัดลายมือ โดยใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ $๘๐/๘๐$

ผลแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนก่อนและหลังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

นักเรียน	คะแนนทำแบบทดสอบก่อน (๒๐ คะแนน)	คะแนนทำแบบทดสอบหลัง(๒๐ คะแนน)
คนที่ ๑	๑๐	๑๗
คนที่ ๒	๑๐	๑๖
คนที่ ๓	๑๑	๑๗
คนที่ ๔	๑๒	๑๗
คนที่ ๕	๑๓	๑๙
คนที่ ๖	๑๒	๑๖
คนที่ ๗	๑๑	๑๘
คนที่ ๘	๑๐	๑๗
คนที่ ๙	๑๑	๑๗
คนที่ ๑๐	๙	๑๒
คนที่ ๑๑	๑๒	๑๕
คนที่ ๑๒	๑๓	๑๙
คนที่ ๑๓	๑๑	๑๗
คนที่ ๑๔	๑๒	๑๖
คนที่ ๑๕	๑๐	๑๓
คนที่ ๑๖	๑๑	๑๖
คนที่ ๑๗	๑๓	๑๙
คนที่ ๑๘	๑๒	๑๗
คนที่ ๑๙	๑๐	๑๔
คนที่ ๒๐	๑๑	๑๗
คนที่ ๒๑	๑๐	๑๗
คนที่ ๒๒	๑๑	๑๖
คนที่ ๒๓	๑๒	๑๘
คนที่ ๒๔	๑๑	๑๗
คนที่ ๒๕	๑๑	๑๖
รวม	๒๗๙	๔๑๓
ร้อยละ	๕๕.๘๐	๘๒.๖๐

ประโยชน์และคุณค่า

๑. ทำให้ได้แบบฝึกคัดลายมือที่มีหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ๘๐/๘๐
๒. ทำให้นักเรียนได้พัฒนาการเขียนคัดลายมือ
๓. นักเรียนได้ทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน

แบบฝึกคัดลายมือ

พยัญชนะไทย	ชื่อ-สกุล	ชั้น	เลขที่
ก	ข		
ข	ค		
ค	ฅ		
ง	จ		
ฉ	ช		
ซ	ฌ		
ญ	ฎ		
ฏ	ฐ		
ฑ	ฒ		
ณ	ด		
ต	ถ		
ท	ธ		
น	บ		

ป

ผ

ฝ

พ

ฟ

ภ

ม

ย

ร

ล

ว

ศ

ช

ส

ห

ฬ

อ

ฮ

วรรณยุกต์ไทย

।

๒

—

—

๓

+

—

—

เอ

เ

อ

า

ุ

ู

ิ

ึ

ึ

ือ

เ

อ

เ

อ

เ

า

า

า

า

า

า

า

ุ

ุ

จงฝึกคัดประโยคด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดและตัวบรรจงครึ่งบรรทัด

1. นักเรียนที่เรียนเก่งจะได้รับรางวัล

2. นกกระจอกทำรังอยู่บนต้นไม้

3. การวิ่งเป็นการออกกำลังกายอย่างหนึ่ง

4. ฉันชอบกินขนมจีบ

5. มุ่งมั่นเลี้ยงสุนัขพันธุ์ไทย

6. กิ่งแก้วอ่านทำนองเสนาะได้ไพเราะ

7. สายฝนอ่านหนังสือเตรียมสอบปลายภาค

8. คนร้ายถูกตำรวจจับที่ห้างสรรพสินค้า

9. คุณย่าขายแตงโมอยู่ที่ตลาด

10. หนูลืกับหนูขอเดินไปซื้อขนม

ชื่อ-สกุล

ชั้น

เลขที่

จงฝึกคัดบทร้อยกรองด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัด

คัดไทยให้งามตามหน้าตา

ตัวอักษรเอกลักษณ์ของไทย	ควรเลือกใช้ให้ถูกต้องหลักการเขียน
ค้อยฝึกฝนทำให้คล่องหมั่นพากเพียร	ตั้งใจเขียนให้สวยงามน่าชื่นชม
ความสะอาดเว้นช่องไฟให้ดูงาม	จงดูตามตัวอย่างให้เหมาะสม
อย่าขีดเขียนไปเรื่อยเปื่อยตามอารมณ์	จะไม่สมกับที่ตั้งใจเขียนมา
จรดปลายปากกาลงกระดาษ	อย่าผิดพลาดต้องเริ่มจากหัวอักษร
ไม่รีบร้อนค่อยค่อยเขียนอย่าขาดตอน	ตัวอักษรภาษาไทยเขียนให้งาม

ตัวอย่างแบบฝึกคัดลายมือ

ก ก ก ก ก ข ข ข ข ข
ข ข ข ข ข ค ค ค ค ค
ค ค ค ค ค ฉ ฉ ฉ ฉ ฉ
ง ง ง ง ง จ จ จ จ จ
ฉ ฉ ฉ ฉ ฉ ช ช ช ช ช
ช ช ช ช ช ฌ ฌ ฌ ฌ ฌ
ญ ญ ญ ญ ญ ฎ ฎ ฎ ฎ ฎ
ฎ ฎ ฎ ฎ ฎ ฏ ฏ ฏ ฏ ฏ
ฑ ฑ ฑ ฑ ฑ ฒ ฒ ฒ ฒ ฒ
ณ ณ ณ ณ ณ ด ด ด ด ด
ต ต ต ต ต ถ ถ ถ ถ ถ
ท ท ท ท ท ฑ ฑ ฑ ฑ ฑ
น น น น น บ บ บ บ บ

ป ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ . ฝ ฝ ฝ ฝ ฝ
 ฝ ฝ ฝ ฝ ฝ ฝ พ พ พ พ พ
 พ พ พ พ พ ภา ภา ภา ภา ภา
 ม ๒ ๒ ๒ ๒ ๒ ย ๒ ๒ ๒ ๒
 ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖
 ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖
 ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖
 ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖
 ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖
 ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖ ๖

วรรณยุกต์ไทย

๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑

๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑ ๑